

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1070/2018
29.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ...-..., чији је пуномоћник Милена Стевановић Ћеран, адвокат из ..., против туженог „ББ“ АД - ..., чији је пуномоћник Војислав Јовановић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3674/16 од 19.10.2017. године, у седници одржаној 29.05.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3674/16 од 19.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2043/15 од 24.06.2016. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд поништи као незаконито решење туженог од 05.05.2015. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд обавезе туженог да га врати на рад. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом четвртим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 123.000,00 динара у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3674/16 од 19.10.2017. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2043/15 од 24.06.2016. године. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Пред другостепеним судом није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 396. став 1. ЗПП на коју се указује у ревизији, јер је другостепени суд приликом одлучивања оценио битне жалбене наводе.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоцу је спорним решењем туженог од 05.05.2015. године отказан уговор о раду са припадајућим анексима на основу члана 179. став 5. тачка 2. Закона о раду, због одбијања закључења анекса уговора о раду. Тужилац је био запослен код туженог на пословима физичко-техничке заштите, а у решењу о отказу уговора о раду наведено је да је тужиоцу 26.02.2015. године упућен предлог анекса уговора о раду на кућну адресу, са обавештењем за измену уговорених услова рада (премештај на друге послове и друго), међутим, та писмена нису уручена тужиоцу. Тужени је потом тужиоцу понудио нови анекс уговора о раду, уз обавештење, који му је достављен на радном месту 15.04.2015. године, према коме би тужилац био премештен на послове логистичка подршка обезбеђења у ..., а били би промењени и елементи за утврђивање основне зараде, радног учинка, накнаде зараде, увећане зараде и других примања због примене новог Колективног уговора од 29.01.2015. године. У обавештењу је наведен законски рок за изјашњење на понуђени анекс, а наведене су и последице у случају неизјашњавања. Како се тужилац није изјаснио о понуђеном анексу уговора о раду у законском року, тужени је тужиоцу спорним решењем отказао уговор о раду.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови одбили тужбени захтев за поништај спорног решења од 05.05.2015. године са закључком да је тужиоцу законито престао радни однос.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 ... 75/14) прописано је да запосленом може да престане радни однос ако одбије закључење анекса уговора у смислу члана 171. став 1. тачка 1-5. овог закона.

Одредбом члана 171. став 1. тачка 1. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада (анекс уговора о раду) ради премештаја на други одговарајући посао, због потреба процеса и организације рада, а чланом 172. прописано је да уз анекс уговора о раду послодавац је дужан да запосленом достави писмено обавештење које садржи: разлоге за понуђени анекс уговора о раду, рок у коме запослени треба да се изјасни који не може бити краћи од осам радних дана и правне

последнице које могу да настану непотписивањем анекса уговора (став 1), ако запослени потпише анекс уговора о раду у остављеном року, задржава право да пред надлежним судом оспорава законитост тог анекса (став 2), запослени који одбије понуду анекса уговора у остављеном року, задржава право да у судском поступку поводом отказа уговора о раду у смислу члана 179. став 5. тачка 2) овог закона, оспорава законитост анекса уговора (став 3), сматра се да је запослени одбио понуду анекса уговора ако не потпише анекс уговора у року из става 1. овог члана (став 4).

По оцени Врховног касационог суда, тужени је приликом отказа уговора о раду у конкретном случају поступао у свему према цитираним одредбама члана 171. и 172. у вези са чланом 179. став 5. тачка 2. Закона о раду. Наиме, због потребе процеса и организације рада тужени је понудио тужиоцу да закључи анекс уговора о раду ради премештаја на друге послове и достављено му је писмено обавештење које садржи све елементе прописане чланом 172. став 1. Закона о раду. Тужилац је 15.04.2015. године примио обавештење и анекс уговора о раду, али анекс уговора о раду није потписао, те се на основу члана 172. став 4. Закона о раду сматра да је тужилац одбио понуду анекса уговора о раду, па је законито спорно решење о отказу уговора о раду, јер је настао отказни разлог из члана 179. став 5. тачка 2. Закона о раду.

Како је тужиоцу законито престао радни однос, тужени није у обавези да га врати на рад у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном пресудом погрешно примењено материјално право.

Ревизијским наводима се указује да тужени није тужиоцу доставио обавештење и анекс уговора о раду у смислу члана 185. Закона о раду. По оцени ревизијског суда, ови ревизијски наводи нису основани, јер је тужени извршио достављање писменог обавештења и анекс уговора о раду на радном месту тужиоца, а овакав начин достављања није у супротности са чланом 185. Закона о раду. Достављање наведених аката извршили су запослени туженог ВВ и ГГ и тужилац не оспорава чињеницу да су му ти акти уручени, али је у поступку пред нижестепеним судовима и у ревизији тврдио да је потписао анекс уговора о раду и вратио га туженом. Међутим, оваква тврдња тужиоца није доказана, јер су ВВ и ГГ, саслушани у својству сведока, тврдили супротно – да им тужилац није вратио потписани анекс уговора о раду, а да је тужилац вратио туженом анекс на други начин, такође, нема доказа. Осталим ревизијским наводима се указује да су судови погрешно утврдили чињенично стање, што није релевантно, јер се због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања ревизија не може изјавити (члан 407. став 2. ЗПП).

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице

Марина Антонић